

ÁCS KÁROLY KÉT VERSE**ÚJÉVVÁRÁS**

Tél van, hideg van, hisz ez természetes.
Napfényt sötét éjben – ugyan ki keres?
Azt mondták ott fönn: ne féljünk, semmi vész,
Csak egy kis türelem – ennyi az egész.
Várunk tehát. Mert várni jó, várni szép.
Várni csakugyan jól megtanult e nép.
S hálásnak lenni, ha kivár valamit,
Mi másnak csak úgy, magától adatik:
Egy meleg szoba télen, meleg ebéd,
Kevés világosság, ha sok a sötét.
S mindig több ebből, s amabból kevesebb;
Mért ne legyen rosszabb, ha jobb nem lehet?
Miért is fáznál, ha azt mondják, ne fázz;
Jobb is, ha táncolsz, mint ha kiver a frász.
Boldog új évet! – Kívánni tán szabad?
Igen, de csak ha jól viseled magad.
Ha szépen fázol, békén vakoskodol,
És legfőképpen: ha nem okoskodol!

Így várapozunk gondolattalanul,
Míg megjön az új év. Vagy az úr kigyúl . . .

FINNUGOR NÓMENKLATÚRA

Osztják, zürjén, lív és vót
meg ahány rokon nép volt,
mutatóba ha maradt:
Kalnak mondja a halat.
Vogul, mordvin, votják, lapp –
ezekért se kántál pap.
Van még magyar, finn és észt
boldogítani nyelvészt:
hány rokon szó? hány közös gyök?
Kulmu=hamu, pelto=föld. Rög.